

AARHUS TEATER

Forelsket

I BORGERLIGHEDEN . . .

Den franske forfatterinde Colette blev født i 1873 og døde i 1954. Litterært set levede hun hele sit liv i perioden omkring 1900. Hendes små blå løjtnanter, hvis bedstemødre kunne kende forskel på Chippendale og Louis Quatorze («man må dog i det mindste kunne kende forskel på Chippendale og Louis Quatorze») tilhører helt det 19. århundrede, om det så nok så meget hævdes at de tager del i første verdenskrig. Og hendes portrætter af livstrætte, tyveårige rigmænd fra sukkertrust-bourgeoisiet er og bliver miniature-pasticher over Byrons Don Juan og Pusjkins Eugene Onegin fra ca. 1820. Hun har kun ét miljø, det solide borgerlige. En borgerlighed der har fundet sin højeste udfoldelse i de betalte pigers hyggelige toværelses lejligheder i Paris og andetsteds. Det er samme miljø som i Dumas den Yngres *Kameliadamen*, men atmosfæren er en anden. Colette er blottet for social indignation. Hun kan lide miljøet.

Hvordan går det til, at denne fortræffeligt skrivende dame, der både litterært og personligt hører til i en svunden tids borgerlige idyl, bliver en af mellemkrigstidens højst påskønnede franske forfattere.

Ikke fordi hun var »en kender af den kvindelige psyke«. Heller ikke fordi hun, som Genet skriver det i sin nekrolog, »ejede den mest perfekte fornemmelse for det skrevne og talte franske sprog«. Stilen som sådan skaber ingen digter. Al den slags er ikke andet end fraser. Men fordi dette parisiske luder-miljø for hende var et billede på det ideale menneskeliv, et samfund hvor man kunne tillade sig at være god ved sin egen og andres kroppe *uden at risikere for meget*. Colette var forelsket i borgerligheden.

Gigi, i romanen fra 1945, gør ikke oprør mod miljøet. Tværtimod. Hun kræver netop officiel anerkendelse af det barndoms-miljø, hun har befundet sig så vel i. Dvs. hun kræver, at historien skal ende med ægteskab. Ikke med »en fattig kontorist«; det ville være blasfemi. Eller i hvert fald en parodi på det også hun forstår ved det sande ægteskab. Betingelsen for at ægteskabet kan blive den borgerligt-seksuelle sikkerheds apoteose er begribeligvis at manden er rig. Ellers *er* der jo ingen borgerlig sikkerhed, altså ingen morale.

– Lad os nu se, sagde tante Alicia. Han begyndte altså med at sige: Jeg skal forkæle hende som ...

– Som ingen anden kvinde nogensinde før er blevet forkælet! sagde Gigis grandmama.

– Nåh, ja, men det er jo bare en talemåde. Sådan siger de allesammen. Jeg foretrækker mere konkrete udtalelser.

– Ja, men dem var der heller ikke mangel på, Alicia. Han sagde selv, at han ville værne hende mod alle genvordigheder, han ville tegne en forsikring for hende, så hun ikke skulle være afhængig af ham, og at han næsten følte sig som hendes formynder.

– Ja, jo ... Det lyder meget godt, det gør det ... Men det er nu stadigvæk noget svævende, alt for svævende ...

Morale er der, det kan man være sikker på. Derfor vil en dramatisering af *Gigi* også være sikker på publikumsucces. »*Gigi* blev en stor dramatisk succes på Broadway i 1951!«.

For hvad moralen angår kan Colette ikke på nogen måde beskyldes for at virke altmodisch.

*

Det tidløse hos Colette ligger imidlertid i hendes stil. Glenway Wescott skriver: »Hendes stil var en vidunderlig kombination af sanselighed, elegance, klarhed ... esprit.

Dette er naturligvis igen fraser.

Hvad vil elegance sige i den forbindelse? Klarheden får man simpelthen forærende, når man vælger at bevæge sig på så ukom-

pliceret et plan som Colettes. Og hos Colette betyder esprit intet andet end netop sanselighed. Sanselighed er nøgleordet til forståelse af hendes stil.

Alle Colettes mennesker er sanselige, men i videste forstand: de ser, de berører, de lytter til, ja, de snuser deres medmennesker ind med største velbehag. Eller mishag.

»Kære Mitsou, skriver den blå løjtnant, jeg har lyst til at se Dem. Jeg har lyst til at se Dem. Hvad skal jeg ellers sige til Dem. Jeg har lyst til at se Dem!«

Og Gigi gnider altid næsen mod et eller andet sted på dem, hun kan lide. Hun snuser dem ind. Hun snuser ligefrem animalsk til dem. Ikke lidenskabeligt, Colette er aldrig lidenskabelig, det kunne ikke falde hende ind. Men som et velopdraget, man kan næsten sige borgerligt indstillet husdyr. Sådan snuser Colettes mennesker hinanden ind. Og de lugter godt. Ikke så meget af parfume som altid af rent undertøj, god sæbe, god mad og tandpasta. Heri finder man det egentlig coletteske, det egentlig artistisk værdifulde. Heri ligger også de særlige spillemuligheder for en dramatisering af f. eks. *Gigi*. Disse kvinder kan ikke gå forbi hinanden uden at røre ved hinanden, de kan ikke lægge en dug på bordet uden at kærtegne stoffet, de kan ikke nævne nyrreragouten uden at næseborene begynder at vibrere. Og drengen og pigen opdager hinanden som dreng og pige, da de i leg slås på gulvet og føler kroppene tynde hinanden for første gang.

Sanselighed, det er Colettes kendemærke som kunstner.

Hvad *det* angår vel værd at anbefale vor tids skribenter til nærmere studium.

Tage Hind.

GITTE HÆNNING

Ved et børneforum i Lorry i København for nogle år siden kravlede en lille, buttet 4-årig pige op på scenen og sang under publikums jubel »op lille Hans«. Forældrene sad stolte nede i salen og glædede sig over datteren, men tænkte ikke på nogen forfølgelse af succesen, for nok sang den lille stump godt, og hun kunne lide at synge, men det kunne så mange andre småpiger jo også.

Det var et tilfælde, der gjorde, at Gitte Hænning fem år senere blev kendt over hele landet for sin sang.

Hendes far, Otto Hænning, havde oversat den tyske schlager

»Ich heirate Papi«, og et grammofonselskab bad ham om at indsyng den på plade. Da »Giftes med farmand« var en duet mellem far og datter, måtte Otto Hænning ty til sin 9-årige datter. Men Gitte var slet ikke interesseret. Som alle andre børn ville hun hellere lege med sine kammerater. Først da »farmand« lokkede med en splinterny cykel, sagde hun ja – men tilføjede så bestemt som en 9-årig pige nu engang kan, at det kun var for denne ene gangs skyld.

Men – som de fleste nu ved – Gitte kunne ikke holde fast ved kun at synges denne ene gang. Succes forpligter – og det blev en forrygende succes. Hele landet skulle se Gitte, der ville giftes med farmand. Stående på en stol (for at nå mikrofonen) sang den lille pige sig fra by til by, og alle andre små piger skulle pludselig have hestehale-frisure ligesom Gitte.

Det blev nogle lærerige år, hvor skolepigen udviklede sig til at leve op til at være grammofonstjerne. Hun indsang flere plader bl. a. med den engelske teen-ager Laurie London, optrådte i Island, i dansk, tysk, hollandsk og engelsk TV, men inderst inde gik hun med det lønlige håb om engang med tiden også at blive skuespillerinde.

Ad denne vej tog den 14-årige Gitte et stort skridt fremad med titelrollen i filmatiseringen af »Ullabella«. Derefter fulgte »Han, hun, Dirch og Dario« samt »Prinsesse for en dag«. I Tyskland har Gitte senere lavet TV-show med Rex Gildo og i England med Rex Conway.

Efter gæstespillet på Odense Teater i den amerikanske musical »Fantasticks« er Gitte Hænning nu kommet til Aarhus Teater for at spille titelrollen i »Gigi« – hendes første rolle uden sang. Der er således tale om Gitte Hønnings dramatiske debut.

Så snart Gitte er færdig her på teatret, styrter hun til Hamborg, går ombord i amerikadampere »Bremen« og krydser Atlanterhavet. Både undervejs og i New York skal der optages shows til tysk TV. Tilbage i Tyskland skal hun medvirke i filmatiseringen af den gamle operette *Forår i Heidelberg* sammen med Rex Gildo – så går turen til Stockholm med Sammy Davies i en TV-forestilling for De forenede Nationer.

Gerda Madsen

Når Aarhus Teater i aften kan byde *Gerda Madsen* velkommen i rollen som madame Alicia de Saint Ephlam, – Gigi's festlige grandtante, – er det ikke første gang, den frodige kunstnerinde står på byens scene. *Gerda Madsen* har tidligere gæstet Aarhus Teater i flere tourneeforestillinger bl. a. i *Gademusikanter* med Carl Alstrup, som Polly i *Laser og pjalter* med Arne Weel som Mac Heath og med bl. a. Gunnar Lauring i *Kameliadamen*. Publikum og teatret byder – velkommen igen til en af vort lands mest farverige skuespillerinder.

ELNA BRODTHAGEN
aftenens instruktør

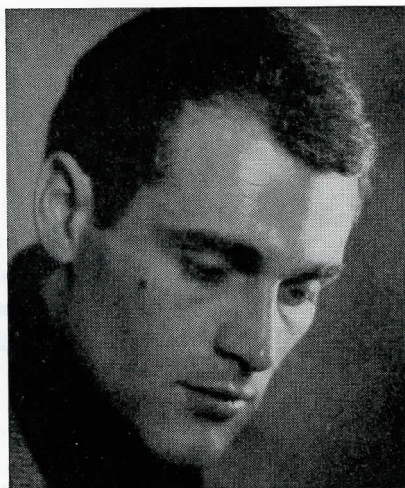
Bodil Lindorff

Tove Maës

Lise Wantzin

Lars Lunoe

Robert Carlsson

6. forestilling sæsonen 1963-64

GIGI

af COLETTE

Et lystspil i 5 afdelinger, dramatiseret af *Vicki Baum*

Iscenesættelse: *Elna Brodthagen*

Oversættelse: *Poul M. Jørgensen*

Dekorationer: *Ivan Mogensen* – Kostumer: *Maria Deleuran m. fl.*

Personerne:

Gigi	<i>Gitte Hænning</i>
Madame Inez Alvarez, Gigi's grandmama	<i>Bodil Lindorff</i>
Madame Alicia de Saint Ephlam, Gigi's grandtante	<i>Gerda Madsen</i>
Andrée Alvar, Gigi's mor	<i>Tove Maës</i>
Gaston Lachalle, kaldet »Tonton«	<i>Lars Lunøe</i>
Suzanne, hushjælp hos Mme Alvarez	<i>Lise Wantzin</i>
Aristide, tjener hos Alicia	<i>Robert Carlsson</i>

Det skete i Paris i året 1901

1. afdeling: I Mme Alvarez's dagligstue	3. afdeling: Hos Mme Alvarez
2. afdeling: I Mme de Saint Ephlam's
boudoir	4. afdeling: Hos Mme de Saint Ephlam
	5. afdeling: Hos Mme Alvarez

Scenemester: *Aage Rishøj* – Belysningsmester: *Carl E. Andreassen*

Overregissør: *Harald Meller* – Regi: *Frode Sørensen*

Lydteknik: *Jørnn Walsøe* – Frisør: *Caroline Nielsen*

Instruktørassistent: *Kaspar Rostrup*

Længste ophold efter 3. afdeling

Tegninger på fortæppet af *Inge Lise Guttorm*

Forestillingen slut ca. 22,30

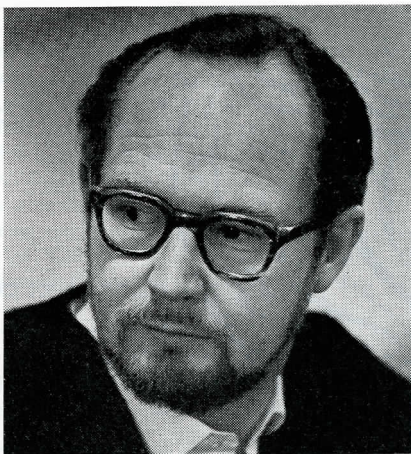
GITTE HÆNNING som GIGI

Gitte Hænning og Jack Palance i filmen "Det store Gigg" 1952

Gitte Hænning og Lars Lunoe prøver kostumer til Gigi

Henning Carlsen

Aarhus Teaters næste forestilling bliver den tyske forfatter Rolf Hochhuth's opsigtsvækkende debutarbejde *Stedfortræderen*. Stykket bliver sat i scene af filminstruktøren, Henning Carlsen (*Dilemma* og *Hvad med os?*), der hermed får sin debut som sceneinstruktør.

Stedfortræderen har rystet og forarget den politiske, moralske og religiøse verden på grund af sin anklage mod pave Pius XII. Han beskyldes for – ved sin passivitet – at være medskyldig i de jødeforfølgelser, som Hitler iværksatte under den anden verdenskrig, og som kostede 8 millioner mennesker livet. Det har været hævdet, at stykket dels var et angreb på den katolske kirke og dels et forsvaret for det tyske folk. Ved et grundigt studium af stoffet opdager man, at dette ikke er tilfældet. Det, der er stykkets kernepunkt, er menneskets ansvar overfor sig selv og sine omgivelser. Dette ansvar er så meget større og tungere, jo mere indflydelsesrig den pågældende er.

Rolf Hochhuth er en yngre mand, født 1. april 1931 i Hessen. Han er udlært boghandler og har de sidste 8 år arbejdet som konsulent ved et forlag helt ukendt for den store offentlighed, indtil urpremieren fandt sted den 20. februar sidste år på Freie Volks-

bühne i Berlin. Efter premieren har visse kredse opfordret regeringen i Bonn til at anlægge sag mod forfatteren, han har modtaget grove trusselbreve, og ved katolske møder har præster stemplet *Stedfortræderen* som ligskænding. Men først efter at have været spillet 160 gange blev stykket taget af plakaten. Endda kun midlertidigt. Det genoptages nu i februar på samme scene, hvor det i første omgang langtfra blev udspillet.

Og teaterdirektører verden over står formelig i kø for at sikre sig retten til at opføre stykket. De følgende oplysninger stammer fra en rapport, udsendt af Rowohlt-forlaget i Hamborg, som står for distributionen.

Stedfortræderen har allerede været vist i Stockholm, Basel, London og nu sidst i Odense. I Tyskland skal det op i Bielefeld, Bochum, Bremerhaven, Essen, Flensborg, Frankfurt, Giessen og Hamborg. Desuden er opførelser under forberedelse i andre europæiske byer, således i Athen, Bern, Helsingfors (både på det finske og svenske teater), Oslo, Paris, Rotterdam, Tel Aviv og Wien. Også Amerika har haft bud efter skuespillet.

Yderligere vil udsendelse i radio ske af Sender Freies Berlin og Hessische Rundfunk, og en film er nu under forberedelse.

Medens den meget omfattende tekst på teatrene nødvendigvis må gøres til genstand for store beskæringer, har Hochhuth fået sit skuespil offentliggjort i bogform i uforkortet skikkelse. På tysk er bogen kommet i 150.000 eksemplarer, og der foreligger udgaver i Danmark, England, Finland, Frankrig, Holland, Israel, Italien, Norge, Sverige og USA.

Flere opførelser og udgivelser af *Stedfortræderen* vil komme. Han kunne trygt imødesee en økonomisk sorgløs tilværelse langt ud i fremtiden på sit debutarbejde som dramatiker, men man ved at han allerede nu er ved at lægge sidste hånd på sit næste værk.

Til dette enestående stykke har Aarhus Teater engageret flere gæster foruden instruktøren. *Eduard Mielche* spiller pave Pius XII, *Preben Neergaard* – pater Riccardo, *Aage Fønss* – kardinalen og *William Knoblauch* – grev Fontana. Desuden medvirker *Erno Müller* som SS-officeren, *Gerstein*, *Gyrd Løfquist* som SS-doktoren, *Hanne Ribens* som pigen, Helga, samt størsteparten af Aarhus Teaters mandlige skuespillere.

ROLF HOCHHUTH

DET KONGELIGE TEATER

Repertoire for januar

SKUESPIL

August Strindberg: *Gustav III*

Jean Giraudoux: *Siegfried*

Henrik Hertz: *Sparekassen*

Johan Ludvig Heiberg: *Nej*

Knud Sønderby: *Kvindernes
oprør*

Bruun Olsen/Finn Savery:
Teenagerlove

William Shakespeare:
Stor ståhej for ingenting

Ludvig Holberg: *Henrik og
Pernille*

31. december. Første gang
i ny indstudering:

Molière: *Misanthropen*
i Sam Besekows iscenesæt-
telse og med dekorationer
af Helge Refn

OPERA

Beethoven: *Fidelio*

Humperdinck: *Hans og Grete*

Rossini: *Askepot*

Gilbert/Sullivan: *Retten er sat*

16. december opføres

Rich. Wagners *Tannhäuser*
i ny indstudering ved
Wieland Wagner.
Den musikalske ledelse:
John Frandsen

BALLET

John Taras/Tjajkovskij:
Variationer

Else Marianne v. Rosen/
H. C. Lumbye: *Irene Holm*

Frank Schaufuss/Glazunof:
Garden Party

Bournonville/Gade, Helsted,
Paulli: *Napoli*

Bournonville/Lumbye,
W. Holm: *La Ventana*

George Balanchine/
Poul Hindemith:
Fire temperamenter

medio januar premiere på
Frederick Ashton:
La fille mal gardée

ODENSE TEATER

I det ny års første måned spiller Odense Teater to forestillinger af vidt forskellig karakter. Den ene viser et stykke af idag fra det internationale teater, den anden byder på et dansk skuespil fra første halvdel af forrige århundrede. *Stedfortræderen* repræsenterer den første kategori, og Rolf Hochhuths opsigtsvækkende debutarbejde går på skift med Johan Ludvig Heiberg's *Elverhøj*.

Den 34-årige Rolf Hochhuth's *Stedfortræderen*, der i februar kommer op på Aarhus Teater, har overalt vakt en aldeles overvældende interesse.

Henning Ipsen har oversat dette usædvanlige sceneværk, Kai Wilton sat forestillingen iscene og i hovedrollerne ses *Axel Bang*, *Mogens Brix-Pedersen*, *Ole Larsen*, *Finn Lassen*, *Holger Perfort* og *Ånker Taasti*.

Nyopsætningen af *Elverhøj* fremtræder iscenesat af Holger Perfort. Det er hans første opgave som instruktør på Odense Teater. Erik Bidsted er forestillingens koreograf, Aksel Wellejus kapelmester, dekorationerne af Henrik Bloch og de historiske kostumer udlånt af Det kgl. Teater.

Midt i februar vender man tilbage til det internationale repertoire med den amerikanske forfatter Thomas Wolfe's skuespil *Mannerhouse*. Stykket blev efter forfatterens død fundet blandt de efterladte papirer i 1948. Indtil da havde man kun kendskab til to skuespil fra hans hånd.

Handlingen foregår før, under og efter den amerikanske borgerkrig og drejer sig om en sydstatsfamilies opblomstring og forfald symboliseret ved et hus. Stykkets titel er uoversættelig, idet *Mannerhouse* både hentyder til de gode manerer og til et herskabshus, hvis beboere har baseret deres tilværelse på den livsløgn, at der i samfundet kun findes fødte herrer og fødte tjenere.

Som General Ramsay får *Claes Gill* sin anden store rolle i denne sæson i Kai Wiltons iscenesættelse.

AALBORG TEATER

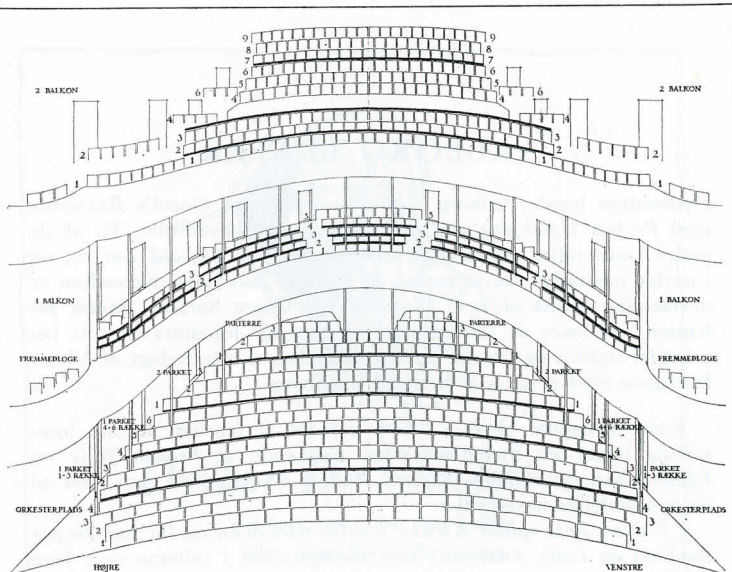
Nytårsaften havde Aalborg Teater premiere på Gogol's *Revisoren* med *Preben Uglebjerg* som gæst i den store hovedrolle. To af de andre store roller udføres af *Inger Bagger* og *Sigvald Larsen*, og i øvrigt medvirker størsteparten af teatrets personale. Komедien er oversat fra russisk af I. C. Normann og Georg Sarauw, Svend Johansen har lavet de festlige dekorationer og Johannes Marott bearbejdet stykket og sat det iscene. Musikken er tilrettelagt af Victor Stærmose efter et tema af Richard Eilenberg.

Næste premiere bliver i første halvdel af februar. Denne forestilling bliver en Strindberg-aften bestående af *Frøken Julie* og *Båndet*. Skuespillerinden *Kirsten Rolffes* er engageret som gæst til de to kvindelige hovedroller.

I *Frøken Julie* spiller *Kirsten Rolffes* titelrollen og får her *Jørgen Buckhøj* og *Laila Andersson* som medspillende i rollerne som Jean og Kristine.

I *Båndet* spiller *Kirsten Rolffes* friherreinden og *Holger Munk* friherren. I øvrigt medvirker næsten hele det faste personale i denne forestilling. Gæsteinstruktør bliver Inge Hvid-Møller. De to skuespil er nyoversat af Poul Kern. Der er mulighed for, at denne Strindberg-forestilling skal gæstespille nogle dage i Sydslesvig i februar.

Når denne forestilling har haft premiere, starter prøverne på Fernando Arrabal's *Automobilkirkegården*, der iscenesættes af Palle Skibelund og med Laila Andersson i den store kvindelige hovedrolle.

	Ord. pris		Ord. pris
2. balkon, 7.-9. rk.	3,00	1. balkon, 3. rk., midtfor ..	16,00
2. balkon, 4.-6. rk.	6,00	1. balkon, 2. rk.	16,00
2. balkon, 2. rk., siderne ..	7,00	1. balkon, 1. rk.	19,00
2. balkon, 2.-3. rk., midtfor	8,00	Parterre	9,00
2. balkon, 1. rk.	10,00	2. parket, 1.-3. rk.	11,00
1. balkon, fremmedloge ...	20,00	1. parket, 4.-6. rk.	16,00
1. balkon, 4.-5. rk.	12,00	1. parket, 1.-3. rk.	17,00
1. balkon, 3. rk., siderne ..	8,00	Orkesterplads, 1.-4. rk. ...	19,00

Billetter kan købes og forudbestilles uden forhøjelse 6 dage frem fra kl. 11-18 i Scalas forhal. Efter kl. 18 salg til forestillingsaftenen i billetkontoret i teatrets forhal. — **Telefon 2 26 22.**

Billetpriserne kan forandres ved gæstespil, tournee og særforestillinger. — Ved tlf.-bestilling betales et noteringsgebyr af 15 øre pr. billet. — Alle ovennævnte priser er incl. garderobe.

ER DE KLAR OVER HVOR MANGE
PENGE DE SPARER
VED AT TEGNE
ABONNEMENT I AARHUS TEATER?

De kan oven i købet vælge den form,
der passer netop DEM

Jydsk folkescenes 1. serie A

1. serie B

2. serie C

2. serie D

eller GULDHEFTET med familierabat

— *også som gave!*